

Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Sagsnr. 2015 - 3146

Dato: 24. april 2015

Under henvisning til Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik's brev af 27. marts 2015 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholds endelige svar på spørgsmål nr. 499 (UUI alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mette Hjermand Dencker (DF).

Spørgsmål nr. 499:

"Kan ministeren beskrive fordelingsnøglen, der anvendes til fordeling af flygtninge i kommunerne?"

Svar:

Det følger af integrationslovens regler om boligplacering, at der aftales eller fastsættes kvoter for, hvor mange flygtninge der skal boligplaceres i henholdsvis de enkelte regioner og kommuner i et givent år. Kvoterne fastsættes ud fra Udlændingestyrelsens skøn over, hvor mange flygtninge der forventes at få opholdstilladelse det pågældende år (det såkaldte landstal).

Hvis regionerne og kommunerne ikke indgår frivillige aftaler, fastsætter Udlændingestyrelsen henholdsvis regionskvoter og kommunekvoter.

Fastsættelsen af kvoterne sker på baggrund af bestemmelserne herom i bekendtgørelse nr. 50 af 18. januar 2008 om boligplacering af flygtninge (boligplaceringsbekendtgørelsen).

Kvoterne beregnes ud fra en fordelingsnøgle, som fastlægges på baggrund af:

- Kommunens andel af den samlede befolkning pr. 1. januar i kalenderåret for udmelding af landstallet.

- Kommunens andel af indvandrere og flygtninge pr. 1. januar i kalenderåret for udmelding af landstallet.
- Antallet af familiesammenførte udlændinge, der i kalenderåret, forud for udmelding af landstallet, er førstegangsendrejst i Danmark og bosat i kommunen.

Det samlede befolkningstal samt kommunens andel af indvandrere og flygtninge opgøres på grundlag af opgørelser foretaget af Danmarks Statistik. Antallet af familiesammenførte opgøres på baggrund af oplysninger fra det Centrale Personregister (CPR).

I beregningen tages der højde for de kommuner, hvor der i forvejen er et relativt højt antal flygtninge og indvandrere. Endvidere tages der højde for antallet af familiesammenførte i det forgangne år. Modellen indebærer i praksis, at enkelte kommuner som udgangspunkt ikke skal modtage flygtninge (de såkaldte nul-kommuner), fordi de allerede har en højere andel af udenlandske borgere end de kommuner, som skal modtage nye flygtninge.

Formålet med kvotesystemet er at sikre en jævn geografisk fordeling af nye flygtninge og samtidig en jævn fordeling af den samlede integrationsopgave mellem kommunerne.

Manu Sareen

/ Henrik Thomassen